

1866-08-29

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Recipient's location:
Iselingen

Mentioned people:
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 4 nr. 20

TRANSCRIPTION

Mappe 4 nr. 20

Til Hr. Professor Skovgaard

Iselinge

Vordingborg

Den 29.de (tilskrevet med bly Aug 1866)

Min kjære Mand!

Jeg har i Dag havt en hyggelig Dag med Hummeltofte, som jeg var meget glad ved. Veiret saae noget uroligt ud, men Du hviler Dig vel og har det godt, vil jeg da haabe; gid jeg maatte faae Dig frisk hjem. laften skriver jeg egentlig fordi jeg maa raadføre mig med Dig om, hvordan jeg skal forholde mig; det er en meget kjedelig Historie. Igaar da Børnene var i Vandet, hørte jeg paa eengang en forskrækkelig Hysten ude i Kjøkkenet, jeg troede først det var Niels og løb forskrækket derud, men

-2-

saa stod Viggo der og skabte sig og tog på Vei saa jeg ikke kunne forstaae, hvad han sagde; jeg troede et Øieblik at der var skeet en Ulykke, men endelig fik jeg da ud af det, at han havde bragt en lille Billedbog og et Træfuttural, som han havde taget fra Joakim uden at han vidste det, men havde hans Fader seet det og sagt at han skulde bringe det herind; jeg blev jo meget forbavset, og sagde at det jo var meget slemt; jeg spurgte ham om han ogsaa fortrød hvad han havde gjort, og hvorfor han ikke havde prøvet paa at bede om de Ting, naar han syntes saa

-3-

forskrækkeligt godt derom og saadan noget mere; og jeg sagde ogsaa, at jeg nok vilde tilgive ham, hvis han virkelig fortrød det; saa rendte han da; jeg saae lidt efter hans Fader, men hverken igaar eller idag har jeg seet nogen derfra Huset; jeg veed slet ikke om det er sandt, at Faderen veed det. Siig mig nu, skal det være helt forbi med det samme? eller er det ikke Synd? Drengen har dog næsten faaet Samvittighed, det gjorde mig ondt for ham; er det ikke bedre at møde ham med Mildhed; men hvis Du har Lyst til at bryde med ham, saa er det jo en Leilighed; skal jeg tale med Faderen eller skal jeg lade som ingenting? Joakim sagde kun i en meget forandret Tone "ville han stjæle det fra mig". Det gjorde stærkt Indtryk på ham, ikke paa Niels; jeg har naturligvis sagt, at de ikke maae bede ham herover før jeg hører Din Mening, Joakim har heller ikke haft Lyst dertil, nok Niels.

-4-

Du maa endelig skrive snart, for Du kan jo nok forstaae detr er pinligt for mig. Ellers har vi det godt. Din G.

Juni 29de Aug 1866

Min kjære Mand!

Jeg har idag haft en hyggelig
Dag paa Truimeltofte, som jeg
er meget glad ved. Tænk
jævn noget unødt ud, men
Da hører Du vel og hør det
godt, vil jeg da høre; gid
jeg maatte faae Dig tilskjænt.

Jaften skrives jeg egentlig fordi
jeg maa raadføre mig med
Dig om, hvorledes jeg skal for-
holde mig; det er en meget
kjedelig Hiftorie. Igaar da
Børnene var i Vandet, hørte
jeg paa sangen en forfærdel-
ig Hyl og i Hjøkket, jeg
troede først det var Niels og
Løb forfærdet derud; men

Ja, stor Tjæge der og skælle
jeg og tog paa hoi, for jeg stode
hendes forfæder, havde hun sagt
jeg troede et Øieblik at du var
blevet en lykkelig med Drømme
men endelig, fik jeg da end at
det, at hun havde brugt en
lille Brillesting og at Træfallet
som hun havde taget for Pædler
uden at hun vidste det var
hendes hende Fader, sagde at hun
skulde bringe det hende; jeg
blev jo meget forbrust, og sagde
at det var jo rigtigt nok meget
fælt; jeg fangte ham om hende
og saa fortrød hvad hun havde
gjort, og hørte for hende ikke heller
hendes prøvet paa at hende om
de Ting, naar hun syntes paa

forfærdeligt godt hende og hende
meget mere, og jeg sagde ogsaa, at
jeg nok vilde tilgive hende, hvis hun
nærlig fortæller det; for endte
hun da; jeg paa Læstatten hende
Fader, men hørte hende ogsaa eller
i dag har jeg vist meget til mig
hendes Skæppe; jeg ved vist ikke
om det er sandt, at Faderen var
død. Lige mig en, skal det være
helt forkert mig det hende
eller vist ikke sandt? Drømme hende
hendes næsten virkelig det
virkelig mig, det ogsaa. mig end
for hende; i det ikke hende at
milde hende med Althed; men
hvis, Da hun lyfte til at hende med
hende, for i det ja en Læst, paa
og tale med Faderen, eller paa hende
for sig selv. Pædler sagde hende;
en meget forbrustet tone. Læst hende
"Hvad det var mig". Det ogsaa, paa
hendes paa hende, ikke paa Pædler, og hende
virkelig sagde, at de ikke paa hende hende
hendes for og hende Dine hende, Pædler hende
heller ikke hende Læst død, og Althed.

Jeg kunde ikke blive klog paa min
det var altsaa en Comedie, det er
for derfor jeg er i T-sal.

11
Hr. Professor Steingard
Helsing
Helsingborg